

Dosarul nr. 2ra-648/21

Prima instanță: Judecătoria Soroca, sediul Central (jud. V. Belous)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. Iu. Grosu, A. Ciobanu, A. Garbuz)

ÎNCHEIERE

02 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Iurie Bejenaru
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Natalia Bevza, reprezentată de avocatul Alexandru Havrun,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Valentina Veceriuț împotriva Nataliei Bevza și a Comisiei de privatizare a fondului de locuințe din cadrul Consiliului raional Florești, intervenient accesoriu Agenția Servicii Publice cu privire la radierea dreptului de proprietate din Registrul bunurilor imobile, anularea certificatului de moștenitor legal și a hotărârilor comisiei de privatizare a fondului de locuințe, încasarea cheltuielilor de judecată și la cererea reconvențională înaintată de Natalia Bevza împotriva Comisiei de privatizare a fondului de locuințe din cadrul Consiliului raional Florești cu privire la anularea procesului-verbal și a hotărârii comisiei de privatizare a fondului de locuințe,

împotriva deciziei din 29 octombrie 2020 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost admis apelul declarat de Valentina Veceriuț și a fost casată hotărârea din 13 decembrie 2018 a Judecătoriai Soroca, sediul Central, fiind pronunțată o hotărâre nouă,

constată:

La 06 noiembrie 2017, Valentina Veceriuț a depus cerere de chemare în judecată împotriva Nataliei Bevza, intervenienți accesorii OCT Florești, filiala ÎS „Cadastru” și Consiliul raional Florești cu privire la radierea dreptului de proprietate din Registrul bunurilor imobile, anularea certificatului de moștenitor legal și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că, având calitatea de moștenitor testamentar al averii Verei Rusu, decedată la 29 aprilie 2015, este unica persoană care

are dreptul de a pretinde la întreaga avere succesorală compusă din imobilul situat în XXXXX.

A relatat că la 16 noiembrie 1973, sora sa Vera Rusu a primit ordinul nr. 3039, fiind principalul și unicul chiriaș al apartamentului menționat. La 27 decembrie 1995, prin hotărârea Comisiei de privatizare a fondului de locuințe a or. Florești, s-a decis de a transmite în proprietate privată locuința de stat din XXXXX cu suprafața de 16,6 m² Verei Rusu, care locuia singură la acel moment în acest imobil. În contractul de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată din 20 ianuarie 1996, Vera Rusu de asemenea apare ca unicul cumpărător, deci, se constată că la privatizarea apartamentului a participat doar Vera Rusu.

A menționat că după decesul Verei Rusu la 29 aprilie 2015, s-a adresat la notar pentru înregistrarea succesiunii, având până în prezent calitatea de moștenitor testamentar, însă, din extrasul din Registrul bunurilor imobile a constatat că Vera Rusu nu este unicul proprietar al imobilului dat, fiind înscris și concubinul acesteia Nicolae Bevza, care a decedat la 01 octombrie 2015.

Ulterior, a fost informată de către Consiliul raional Florești, prin scrisoare oficială că în urma examinării cererii prealabile înregistrate sub numărul 519/03/1-16 din 26 iulie 2016 și a documentelor anexate, conform procesului-verbal nr. 05 din 02 august 2016 a fost anulată hotărârea nr. 54 din 16 iulie 2015 care a servit drept temei de înscriere a lui Nicolae Bevza ca proprietar de drept în Registrul bunurilor imobile și emisă o altă hotărâre nr. 40 din 03 august 2016, prin care a fost adeverit faptul că Vera Rusu fiind chiriaș principal, singură a participat la privatizarea spațiului locativ situat în XXXXX.

Reclamanta a susținut că între timp, a aflat că defunctul Nicolae Bevza are o fiică, care a moștenit după decesul tatălui său ½ cotă-parte din imobilul situat în XXXXX.

Consideră că Natalia Bevza nu are niciun drept legal de a pretinde la proprietatea obținută, deoarece toate temeiurile care au servit la înscrierea acestui drept în Registrul bunurilor imobile nu mai sunt valabile.

Valentina Veceriu a solicitat radierea dreptului de proprietate a lui Nicolae Bevza din Registrul bunurilor imobile, anularea certificatului de moștenitor al Nataliei Bevza, radierea dreptului de proprietate al Nataliei Bevza din Registrul bunurilor imobile și încasarea din contul pârâtei în beneficiul ei a cheltuielilor de judecată.

La 10 mai 2018 Natalia Bevza, reprezentată de avocatul Alexandru Havrun, a înaintat acțiune reconvențională împotriva Valentinei Veceriu și Comisiei de privatizare a fondului de locuințe din cadrul Consiliului raional Florești cu privire la anularea procesului-verbal și a hotărârii comisiei de privatizare a fondului de locuințe.

În motivarea acțiunii reconvenționale Natalia Bevza a invocat că la 01 octombrie 2015, a decedat tatăl ei Nicolae Bevza, care a domiciliat în or. Florești. Cunoscând despre faptul că tatăl său deținea în proprietate în devălmășie un bun imobil în or. Florești, s-a adresat la notarul public Eugenia Conoval în vederea acceptării succesiunii

și identificarea bunurilor ce compun patrimoniul succesoral, fiindu-i eliberat certificatul de calitate de moștenitor nr. 10303 din 07 octombrie 2015.

A notat că, adresându-se la OCT Florești, filiala ÎS „Cadastru”, a stabilit că tatăl ei este coproprietar devălmaș împreună cu Vera Rusu (decedată) al bunului imobil amplasat în XXXXX, nr. cadastral XXXXX. Bunul imobil a fost obținut de coproprietarii Nicolae Bevza și Vera Rusu ca rezultat al privatizării acestuia, inclusiv în temeiul hotărârii nr. 54 din 15 iulie 2015 a Comisiei de privatizare a fondului de locuințe Florești, înregistrată în Registrul bunurilor imobile.

A susținut că, prezentând informația respectivă notarului în vederea perfectării certificatului de moștenitor legal pentru partea din bunul imobil ce aparținea tatălui decedat, i-a fost adus la cunoștință după o perioadă de timp că notarul nu îi poate elibera certificatul de moștenitor, deoarece în documentele de privatizare a bunului imobil amplasat în XXXXX nr. XXXXX nu este indicată cota parte ce aparținea lui Nicolae Bevza și Verei Rusu din bunul imobil, iar, fiica Verei Rusu, Valentina Veceriu (Rusu) nu este de acord pe cale notarială benevolă să stabilească cotele-părți din proprietatea comună în devălmășie ce aparține lui Nicolae Bevza și Verei Rusu.

Ulterior, s-a adresat în instanța de judecată în vederea stabilirii cotelor-părți ideale din bunul imobil și astfel, prin hotărârea din 24 februarie 2017 a Judecătoriei Soroca, sediul Florești, au fost stabilite cotele-părți ideale ce aparțineau defuncțiilor Nicolae Bevza și Vera Rusu din bunul amplasat în XXXXX, nr. cadastral XXXXX.

Natalia Bevza a comunicat că la 08 iunie 2017, i-a fost eliberat certificatul de moștenitor legal asupra 1/2 cotă-parte din bunul imobil cu nr. cadastral XXXXX, care de asemenea a fost înregistrat în Registrul bunurilor imobile.

A declarat că hotărârea nr. 54 din 16 iulie 2015 a Comisiei de privatizare a fondului de locuințe Florești, care a fost anulată de aceeași comisie după un an de zile de la momentul emiterii, este un act juridic care a fost executat și care și-a produs efectul. Hotărârea nr. 54 din 16 iulie 2015 a Comisiei de privatizare a fondului de locuințe Florești a fost înregistrată în Registrul bunurilor imobile, stând la baza înregistrării dreptului de proprietate al lui Nicolae Bevza și a Verei Rusu, ulterior, efectele înregistrării drepturilor prevăzute în hotărârea respectivă au fost incluse în alte acte juridice cu caracter definitiv și anume: în hotărârea din 24 februarie 2017 a Judecătoriei Soroca sediul Florești, prin care au fost stabilite cotele-părți ideale ce aparțineau lui Nicolae Bevza și Verei Rusu din bunul imobil amplasat în XXXXX nr. cadastral XXXXX; certificatul de moștenitor legal din 8 iunie 2017 eliberat pe numele ei asupra 1/2 cotă-parte din bunul imobil menționat, care de asemenea a fost înregistrat în Registrul bunurilor imobile.

Consideră că la 02 august 2016, Comisia de privatizare a fondului de locuințe Florești nu putea anula hotărârea nr. 54 din 16 iulie 2015, deoarece aceasta a fost înregistrată în Registrul bunurilor imobile, producând efecte juridice inclusiv pentru

terțe persoane interesate, iar, anularea acesteia putea fi efectuată doar prin adresarea cu o acțiune în instanța de judecată competentă.

Totodată, a remarcat că procesul-verbal nr. 05 din 2 august 2016 și hotărârea nr. 40 din 03 august 2016 a Comisiei de privatizare a fondului de locuințe Florești, la momentul actual, nu au fost executate și incluse în careva registre publice, nefiind opozabile terțelor persoane și astfel, existând posibilitatea legală de anulare a acestora.

A afirmat că cele relatate nu au fost luate în considerare de Comisia de privatizarea fondului de locuințe Florești, iar, la cererea prealabilă expediată la 03 martie 2018, a primit la 10 aprilie 2018 un răspuns negativ.

Natalia Bevza a solicitat anularea procesului-verbal nr. 05 din 02 august 2017 al Comisiei de privatizare a fondului de locuințe Florești în partea prin care a fost anulată hotărârea nr. 54 din 16 iulie 2015 a Comisiei de privatizare a fondului de locuințe Florești și s-a decis de a elibera o altă hotărâre, anularea hotărârii nr. 40 din 03 august 2016 a Comisiei de privatizare a fondului de locuințe Florești prin care a fost transmisă în proprietate privată locuința de stat din XXXXX cu suprafața de 16,6 m² doar Verei Rusu.

Prin încheierea din 12 septembrie 2018 a Judecătoriei Soroca, sediul Central, a fost înlocuit OCT Florești cu succesorul în drepturi Agenția Servicii Publice.

La 02 octombrie 2018 și 05 noiembrie 2018, Valentina Veceriu a depus cereri de majorare a pretențiilor din acțiune, solicitând suplimentar anularea hotărârilor nr. 54 din 16 iulie 2015 și nr. 82 din 06 octombrie 2015 a Comisiei de privatizare a fondului de locuințe Florești prin care a fost transmisă în proprietate privată lui Nicolae Bevza și Verei Rusu locuința de stat din XXXXX.

Prin hotărârea din 13 decembrie 2018 a Judecătoriei Soroca, sediul Central, a fost respinsă acțiunea depusă de Valentina Veceriu ca neîntemeiată și a fost admisă acțiunea reconvențională înaintată de Natalia Bevza. Au fost anulate ca fiind ilegale: procesul-verbal nr. 5 din 02 august 2017 al Comisiei de privatizare a fondului de locuințe din cadrul Consiliului raional Florești în partea prin care s-a dispus anularea hotărârii nr. 54 din 16 iulie 2015 a Comisiei de privatizare a fondului de locuințe Florești și s-a decis de a elibera o altă hotărâre; hotărârea Comisiei de privatizare a fondului de locuințe din cadrul Consiliului raional Florești nr. 40 din 3 august 2016 prin care s-a decis de a transmite în proprietate privată locuința de stat din XXXXX, cu suprafața de 16,6 m², doar Verei Rusu. Totodată, s-a încasat de la Valentina Veceriu la bugetul Judecătoriei Soroca cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanța judecătorească în legătură cu înștiințarea și chemarea părților în judecată în sumă de 247,38 de lei.

La data de 09 ianuarie 2019 Valentina Veceriu a declarat apel împotriva hotărârii din 13 decembrie 2018 a Judecătoriei Soroca, sediul Central, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri,

prin care acțiunea inițială să fie admisă integral, iar acțiunea reconvențională să fie respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 02 aprilie 2019 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de Valentina Veceriuc, reprezentată de avocatul Alexandru Lungu și a fost menținută hotărârea din 13 decembrie 2018 a Judecătorei Soroca, sediul Central.

Prin decizia din 04 decembrie 2019 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de Valentina Veceriuc, reprezentată de avocatul Rodica Cojocar și a fost casată integral decizia din 02 aprilie 2019 a Curții de Apel Bălți, cu restituirea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 29 octombrie 2020 a Curții de Apel Bălți, a fost admis apelul declarat de Valentina Veceriuc și a fost casată hotărârea din 13 decembrie 2018 a Judecătorei Soroca, sediul Central, fiind pronunțată o hotărâre nouă prin care acțiunea inițială depusă de Valentina Veceriuc a fost admisă integral. S-a radiat dreptul de proprietate al lui Nicolae Bevza din Registrul bunurilor imobile asupra bunului imobil cu nr. cadastral XXXXX, amplasat în XXXXX. S-a anulat certificatul de moștenitor legal nr. 5975 din 08 iunie 2017, eliberat pe numele Nataliei Bevza asupra averii succesoriale ce constă din ½ cotă parte din imobilul cu nr. cadastral XXXXX, amplasat în XXXXX, cu radierea dreptului de proprietate din Registrul bunurilor imobile a Nataliei Bevza asupra acestui imobil. S-a anulat hotărârea nr. 82 din 05 octombrie 2015 a comisiei de privatizare a fondului de locuințe a orașului Florești. Acțiunea reconvențională înaintată de Natalia Bevza a fost admisă parțial și s-a anulat hotărârea nr. 40 din 03 august 2016 a comisiei de privatizare a fondului de locuințe a orașului Florești. În rest, pretențiile Nataliei Bevza au fost respinse.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, în ordinul de repartitie, precum și în hotărârea din 27 decembrie 1995 a Comisiei de privatizare a fondului de locuințe a or. Florești, s-a indicat că se transmite în proprietate privată locuința de stat din XXXXX cu suprafața de 16,6 m² doar Verei Rusu, familia căreia era compusă dintr-o singură persoană. Potrivit datelor din Registrul bunurilor imobile, Rusu Vera, de una singură a înregistrat la 25 noiembrie 2002 dreptul său de proprietate asupra apartamentului XXXXX.

Instanța de apel a mai stabilit că Bevza Nicolai, la situația din 12 septembrie 1995 nu a depus la Comisia de privatizare a fondului locativ Florești, o careva cerere, de rând cu Vera Russu, privind privatizarea apartamentului XXXXX, având calitatea de membru al familiei Verei Rusu sau că ar fi dus o gospodărie în comun cu ultima. Reieșind din adeverința prezentată de Agenția Servicii Publice, Bevza Nicolai a fost înregistrat cu domiciliul în XXXXX abia la 22 noiembrie 2000, iar, la 26 ianuarie 2007 a fost radiat, cu înregistrarea domiciliului pe o altă adresă. De asemenea, conform cărții de imobil se confirmă că Bevza Nicolai a fost înregistrat cu viza de domiciliu în apartamentul XXXXX de la 22 noiembrie 2000 pînă la 26 ianuarie 2007.

Prin urmare, Curtea de Apel Bălți a conchis că Rusu Vera, în temeiul contractului de vânzare cumpărare, transmitere primire a locuinței în proprietate privată din 20 ianuarie 1996, a primit în proprietate privată de una singură apartamentul nr. XXXXX situat pe XXXXX și a înregistrat la 25 noiembrie 2002 în Registrul bunurilor imobile dreptul său de proprietate asupra imobilului dat.

În circumstanțele expuse, instanța de apel a concluzionat că hotărârea cu nr. 54 din 16 iulie 2015 prin care i-a fost transmis în proprietate Verei Rusu și lui Bevza Nicolae locuința din XXXXX, hotărârea nr. 40 din 03 august 2016 prin care s-a transmis doar Verei Rusu locuința dată și hotărârea nr. 82 din 06 octombrie 2015, prin care s-a fost transmis apartamentul în proprietate privată Verei Rusu și lui Bevza Nicolae, sunt contrare Legii, or, după înregistrarea dreptului de proprietate privată al Verei Rusu asupra apartamentului, acesta nu mai făcea parte din fondul de locuințe ce aparține statului, deci nu mai putea fi transmis în proprietate printr-o hotărâre a comisiei de privatizare. Deci, hotărârea nr. 54 din 16 iulie 2015 a fost anulată conform procesului verbal nr. 05 din 03 august 2016, iar, hotărârile nr. 40 și nr. 82 urmează a fi anulate ca fiind contrare legii.

La data de 03 martie 2021 Natalia Bevza, reprezentată de avocatul Alexandru Havrun, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 29 octombrie 2020 a Curții de Apel Bălți și menținerea hotărârii din 13 decembrie 2018 a Judecătoriei Soroca, sediul Central.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel nu a elucidat pe deplin, sub toate aspectele, circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

A indicat că, conform dosarului de privatizare cercetat în instanțele de judecată și anexat în copie integrală la materialele cauzei, se observă cu certitudine că, deși cererea de privatizare a locuinței este înaintată din numele Verei Rusu, totuși, calculul la privatizarea locuinței a fost efectuat pentru două persoane, adică și pentru Bevza Nicolae.

A afirmat că, circumstanța respectivă se observă din contul personal nr. 573 unde la rubrica III, date despre locatari este indicat și Bevza Nicolae, concubin, pensionar cu tipul de domiciliere permanent, contul personal fiind perfectat la data de 05 septembrie 1995, adică până la încheierea contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată la 20 ianuarie 1996. De asemenea, în Registrul de calcul a costului apartamentului privatizat, la rubrica numărul persoanelor legal ce locuiesc în apartament sunt indicate 2 persoane, la fel, la rubrica suprafața normativă calculul este efectuat pentru 2 persoane.

Recurenta a notat că, circumstanțele invocate de Veceriu Valentina precum că Bevza Nicolae nu era la evidență în apartamentul din litigiu se combat prin informația prezentată în Adeverința din 29 ianuarie 2020, eliberată de Agenția Servicii Publice, conform căreia Bevza Nicolae era la evidența în apartamentul în litigiu din data de

14 august 1984 până la data de 22 noiembrie 2000, adică în perioada când a avut loc privatizarea apartamentului.

A declarat că, din punct de vedere al legii materiale, participarea lui Bevza Nicolae la privatizarea apartamentului din speță este întemeiată pe dispozițiile art. 10 din Legea privatizării fondului de locuințe nr.1324 din 10 martie 1993.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia contestată la data de 29 octombrie 2020.

Decizia motivată a instanței de apel a fost expediată în adresa Nataliei Bevza și a avocatului Alexandru Havrun la data de 04 ianuarie 2021 și a fost recepționată de către avocat la 11 ianuarie 2021, iar, plicul expediat în adresa recurenteii a fost restituit instanței nerecepționat (f.d. 152, 154, 159, volumul II).

Astfel, recursul declarat la data de 03 martie 2021, este în termen.

La 18 martie 2021, copia recursului a fost expediată în adresa intimaților Veceriu Valentina, Comisia de privatizare a fondului de locuințe din cadrul Consiliului raional Florești și Agenției Servicii Publice, cu înștiințarea despre depunerea referinței (f.d. 173, volumul II).

La 07 mai 2021, Valentina Veceriu a depus referință, prin care a solicitat respingerea recursului.

Alte referințe nu au fost depuse.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Natalia Bevza, reprezentată de avocatul Alexandru Havrun, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevalidativ și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de Natalia Bevza, reprezentată de avocatul Alexandru Havrun, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Natalia Bevza, reprezentată de avocatul Alexandru Havrun, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Natalia Bevza, reprezentată de avocatul Alexandru Havrun, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Iurie Bejenaru

judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic